

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ioan. Petri Maffei, Bergomatis, E Societate Iesv,
Historiarvm Indicarvm Libri XVI.**

Maffei, Giovanni Pietro

Antverpiae, 1605

Ioannis Fernandi Ad Franciscvm Petreivm E Societate Iesv.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11473

non animi robur ac perseverantia superet. Nam qui primis legationis suæ temporibus, contumeliis, probris, lapidationibus nullo defensore appetitus diuque vexatus est, tantum constantia patientiaque profecit, non modò vt populo, sed etiam vt principibus Regeque iam ipso æquo ac beneuolò vtatur. In agro Meacensi intra quadragesimum circiter lapidem Ecclesias septè instruit, multis è prima nobilitate ad Christi cultum adductis: magnum denique rei Christianæ studium in illis gentibus excitauit. Verùm hæc & reliqua huius prouinciæ acta, ex aliorum litteris fusiùs cognoscetis. Vos ego patres fratresque mihi carissimi per Deum obsecro, vestris in sacrificiis precibusque memoriam meam retineatis. *Fridus*
Quarto Non. Octobr. MDLXIV.

IOANNIS FERNANDI AD FRANCISCVM
PETREIVM E SOCIETATE IESV.

Tsi putabam vos de rebus Meacensibus è Gasparis Vilelæ ipsius litteris cognituros; tamen cum Christiani duo certi homines nuper ad nos Meacensisissent, faciendù mihi existimaui, vt quæ ab illis accepimus, tibi per litteras primo quoque tempore exponerè. Anno superiore cum Gaspar, ad Bonorum furorè atque impetum declinandum, ex vrbe Meaco Sacra Christianorum hortatu precibusque se recepisset; Didacus quidam neophytus ad Xamaxinodonum in ius adiit, debitam sibi à nequo pecuniam iudicio repetès. hunc Xamaxinodonus vt agnosceret per ludibrium sitne Christianus interrogat. Ego verò sum, inquit ille: cui rursus Iudex: cedo, vestra quæ dogmata sunt? recusanti respondere Didaco, seque excusanti quòd tyro esset etiam nunc, inquit instare denuo barbarus, & vrgerè, vt aliquid in mediù afferret. Necessitate panè coactus Didacus de animorum immortalitate que æterno totius vniuersitatis parente caput nonnulla disseminauit quibus permotus Xamaxinodonus, abi (inquit) nūctia magistro vt ad suam mihi doctrinam declarandam accedat. nam si tu rudis es huc & nouitius tam bene disputas, quid de ipso doctore tuo periculum est? quòd si veritatem religionis Christianæ probarit; eam que fortasse & Quequidonus collega suscipere non grauabimur. Didacus igitur non sine diuino consilio id factum existimans, per rensi actione deposita, Sacaium illico ad Gasparem excurrit, & que iudicis mandatum exponit. Gaspar rem cum Christianis, qui ibidè aderant, comunicat. illi negat se dubitare quin ea sit insidiosa

euocatio; proinde nequaquam eundem omnino probabilis erat
 ea sententia; verumtamen, ne cui, verbum Dei audire se velle di-
 centi, aliquo pacto defuisse videretur; Laurentium Iaponium co-
 mitem suum ad eum legauit: qui, quamquam proposito vitæ
 periculo, libens decessit, ea conditione, vt nisi intra quatrimum
 reuertisset, minùs commodè cum eo actum existimaretur. Dies
 duo, tres, quattuor; nec tamen redit, pro mortuo scilicet vel cer-
 tè malè accepto est habitus. mittitur de cõmuni sententiã Meacum
 vnus è Christianis Antonius nomine, vt cuncta Sacaium explo-
 rata certaque referat. Huic in ipso itinere occurrit Laurentius
 & comites duo cum iumento tendentes ad Gasparem deportan-
 dum, quod iam Xamaxinodonum & Quequidonum Lauren-
 tii opera Dominus ad se conuertisset. Meacum igitur cum
 Sociis tribus Gaspar profectus, (ii sunt Iaponii Laurentius, Au-
 gustinus, & Damianus missus ad eum mense Decembri) Xama-
 xinodonum & Quequidonum Baptismo lustrauit. Erant ambo
 venefici, & dæmone familiariter utebantur, idem iuris Ia-
 ponici peritissimi, summaque prudentiæ & eruditionis fama, ita-
 que ab ipso Rege & iis, qui rerum potiuntur, de religione bellõque
 consulebantur: Christianæ autem religionis aded acres aduersarii,
 vt in ea affligenda & Gaspare exturbando Bonzii ipsorum præci-
 piendõ opibus, gratia, auctoritate niterentur. Nunc autem diuini-
 tus immutati ambo tanto studio in Christianæ causæ defensionem
 incumbunt, vt Iaponicarum opinionum prauitatem atque falla-
 cias scriptis arguere atque aperire instituerint, Euangelica veri-
 tate ad calcem operis addita: quem librum ad comunè omnium
 vilitatem salutemque sunt edituri. Sanè grauem ex eorum cõuer-
 sione plagam ac dolorem Bonzii accepere, præsertim quod illos
 imitatus Xuicaidonus quoque vir in Iaponicis meditationibus ex-
 ercitatissimus, & Mioxindoni rei militaris præfecti cognatus,
 ad Christum accessit, atque inde in patriam reuersus passuum
 ab vrbe Meaco viginti quattuor millia, quæ Imoris appellatur,
 estque in Mioxindoni ditione, tantum apud affines & amicos ex-
 emplo suo monitisque profecit, vt eò Laurentius ipsorum rogatu
 missus à Gaspare, patritios sexaginta, eorumque familias, omnino
 caput ad quinque millia, baptizauerit, & de sacra confestim ex-
 structa: quorum tanta fuit in fide virtus atque constantia, vt post
 Laurentii discelsũ, à Bõziis ethnicisq; ad defectionem sollicitati la-
 cessitq; partim altercationibus, partim etiã ludibriis & insectatio-
 nibus, non modò non ab incõcepto desisterint, sed etiam pro
 defensione Euangelii diem vnum in armis fuerint. Quibus rebus
 Xamaxi-

Xamaxinodonus cognitis, Gaspari persuasit vt ad Mioxindonum (cuius domicilium ab Imori castro, vnius diei distat itinere) sese conferret, causamque Christianorum apud eum ageret. Ab eo Gaspar benignè acceptus, cum de rebus diuinis ipso valde approbante verba fecisset, summa eiusdem voluntate obtinuit, vt Imorenses ethnici Bonziique neophytis negotium postea ne facerent. quare Christiani molestia liberati & magnopere confirmati recreatique sunt: ad quorum numerum tredecim alios in reditu Gaspar adiunxit, prostridièque Meacum reuertit. Ex eo tempore in agri Meacensis munitis oppidis quinque ad passuum novemtra quinquaginta millia totidem Ecclesiæ institutæ dicuntur. Religio autem ipsius Meacensium tanta esse fertur in Gasparem animo propensio, vt cum Gaspar ab Amangutianis litteras accepisset, eam Ecclesiam à Moridono tyranno vexari, piis ipsorum diffusis cœtibus, euerso templo, aræque ipsa per vim occupata; longem adierit, atque ab eo impetrauerit, vt ad Moridonum scriberet, gratum sibi esse facturum, si Christianos commendatos haberet, eorumque templi instaurationem atque ædificationem adiuuaret. Eam epistolam Rex insigni cuidam viro dedit ad Moridonum in castra leucas triginta ultra Amangutium pertinetem; eiusdem epistolæ separatim exemplo ad Christianos Amangutianos allato, qui propterea magnam in spem rerum meliorum venerunt. Hæc habui quæ de Meacensibus rebus in presentia scriberem, vt tam læti nuntii quam primum in Italiam peruenirent. Gasparem ipsum de eisdem rebus aiunt scripsisse. Eius litteræ, quas Bungi itinere pergens alius nescio quis fecerit, citur, vt speramus, propediem subsequenter. Hactenus de his. Quod verò ad me ipsum attinet, te per IESVM CHRISTVM R. P. obtestor, vt mei in sanctis sacrificiis tuis nominatim memineris, atque id ipsum a reliquis omnibus Sociis petitionum ipsorum deprecatione placatus mihi Dominus tantum vultu impertire dignetur, vt Societatis nostræ disciplinam ac legem ad finem vsque vitæ custodiam. Firando, v. Idus Octobris MDLXIV.

LVDOVICI ALMEIDÆ AD SOCIOS
IN LVSITANIAM.

Complectar his litteris, fratres mihi carissimi, ea dumtaxat quæ mihi, certa Iaponis obeunti loca in itinere contigerunt: nam cætera nostri Meaco, Firando, atque alibi ad vos ipsi perscribent. Anno proximo Pater Cosmas Terrianus Vocoxiura, vbi tum comorabatur, misit me, duo in oppida